

Ilosanoman aika

Liisa Rossin lähettikirje 1/2019 – 7.1.2019

Hyvää uutta vuotta!

Joulun juhla-aika huipentui eilen Kolminaisuuden seurakunnan työntekijöiden, vapaaehtoisten ja luottamushenkilöiden jouluateriaan. Vähitellen on siis aika kääntää katse kohti kevätkautta, mutta sitä ennen haluan kuitenkin jakaa kanssanne vielä joulukuulumisia. Ihan ensiksi kiitos kaikista joulun- ja syntymäpäiväposteista! Niiden annan hetken vielä ilahduttaa seinällä, vaikka kuinka on jo loppiaisenkin ohi.

Jännittävä joulukuu

Kuten myös Suomessa, oli joulukuu seurakunnassa kiireistä aikaa. Omaankin kalenteriini ilmestyi tavallisuudesta poikkeavia työtehtäviä, mikä teki joulukuusta myös tavallista jännittävämmän. Jotain niistä jo viime kirjeessä kerroinkin. Viikonloppuiltojen avoimet ovet eivät kutsuneet kirkkoon uusia kävijöitä, mutta adventtihartauksiin saimme hiljentyä samalla joukolla, joka on tavallisestikin tottunut lauantain iltarukouksissa käymään.

Joululaulujen yhteislaulutilaisuus sen sijaan onnistui erinomaisesti. Nauroin ystävilleni, että kyllä kannattaa olla pikku-kaupungissa lähettinä ja tuoda seurakuntaan jotain uutta: heti pääset kertomaan siitä radiossa, ja maakuntalehti saapuu paikalle tekemään jutun! Radioon pääsy kylläkin selittyy sillä, että seurakuntakeskuksemme nurkassa on yksi kristillisen Pereraadion studioista, josta tehdään mm. aamuohjelmia. Myös kaupungin some-kanavat levittivät ilahduttavan innokkaasti tietoa tilaisuudesta. Ja selvästi tieto oli levinnyt – kolmannen adventtisunnuntain iltana kirkkoon saapui nimittäin ainakin 80 ihmistä! Ja minä kun olin rukoillut, että tulisipa edes 20, tai että jos oikein hyvin käy, niin jopa 50. Aivan erityisesti ilahdutti se, että tulijoista suurin osa oli muita kuin seurakunnan aktiivikävijöitä. Lähetystyöntekijän sydän riemuitsi, kun sain sellaiselle joukolle puheessani kertoa joulun todellisesta sanomasta. Laulut löytyivät kaikki virsikirjasta – suurin osa suomalaisellekin hyvin tuttuja jouluvirsiä ja lauluja. Pätkiä voit käydä kuuntelemassa Facebookista ja Instagramista. Tästä taitaa tulla seurakuntaan uusi perinne.

Laulukansa innostui myös joululaulujen laulamisesta yhdessä.

Tuossa sunnuntaissa riitti jännitystä muutenkin. Keskusaukion joulukylään oli osana ohjelmaa pyydetty joka sunnuntaille seurakunnilta adventtitervehdyksiä. Pastorit siellä yleensä puhuivat, ja niin oli tarkoitus myös luterilaisen seurakunnan vuorolla. Kirkkoherrallemme Taunolle tuli kuitenkin päällekkäisyys kalenteriin, joten kukapa siis lähetettiin torille! Onneksi tämä selvisi jo yli viikkoa aikaisemmin, joten minulla oli hyvin aikaa valmistella puhe, panikoida sitä etukäteen ja hihkua innosta mahdollisuudesta puhua seurakunnan seinien ulkopuolella. Kovin pitkä tervehdys ei kylläkään ulkoilmalavalla ollut – ehkä jopa kaksi minuuttia. Noin neljäkymmentä ihmistä oli kokoontunut odottamaan puhallinorkesterin esiintymistä ja taisi suurin osa heistä minunkin puheeni kuunnella. Myös yhdessä joulukonsertissa sain lähes täydelle kirkolle pitää alkuhartauden. Pääsin siis jo ihan urakalla, viiden puheen verran, etsimään erilaisia lähestymiskulmia joulun ilosanomaan.

Vielä yksi odottamaton työtehtävä tipahti syliin juuri ennen joululoman aloitusta. Vaikka vain harvoissa virolaisissa kouluissa on uskonnonopetusta – ja silloinkin vapaaehtoisena aineena – monet rakverilaiset koululuokat haluavat joulun alla käydä tutustumassa kirkkoon.

Yleensä nuo vierailut ovat Taunon vastuulla, mutta yhden aamun lukiolaisten käynnit siirtyivät minun hoidettavikseni. Voitte arvata, miten innokkaita ja vastaanottavia teinit ovat kahdeksalta aamulla! No, kello kymmenen ryhmä oli jo vähän enemmän hereillä, ja ainakin jokainen sai mukaansa kristillisen Pluss-nuortenlehden. Mahdollisia seuraavia kertoja varten minulle jäi vielä vähän hiomista siinä, miten 45 minuutissa esitellään kiinnostavasti kirkkorakennus, kristinuskon ydin, jumalanpalveluksen sisältö ja joulun sanoma. Hyviä ideoita otetaan siis vastaan.

Jeesus antaa rauhan

Joulunpyhät vietin Suomessa, mutta vuodenvaihteeksi palasin takaisin Rakvereen. Sen lisäksi, että kirkossa oli messut aattona alkuillasta ja uudenvuodenpäivänä, oli kirkko yöllä avattu parin tunnin ajan. Monet käyttivätkin hyväksi mahdollisuuden tulla hetkeksi hiljentymään. Vain kynttilät ja alttarin valot paloivat, ja kaunis musiikki täydensi rauhallista tunnelmaa. Sivun yläosan kuvat ovat tuolta yöltä. Kirkon ulkopuolella räjähtelivät raketit. Pauke kuului ja välähdykset näkyivät ikkunoista, mutta sisällä oli ihmeellinen rauha. Mietin, että juuri tätä on elämä Jeesuksen kanssa. Ympäriällä voi räjähdellä, olla valloillaan vaikka minkälainen sota, mutta Jeesuksen luona on rauha. Hän vaientaa myrskyt sydämessämme. Hänessä on varma turvapaikka, jota ei mikään voi keikauttaa. Jeesuksen vuoksi meillä on rauha Jumalan kanssa, meillä on anteeksiantamus ja toivo.

Sama teema puhutteli eilenkin, kun muistelimme tasan sata vuotta sitten kuollutta seurakuntamme pastoria Valter Pauckeria ja muita rakverelaisia, jotka kommunistit lyhyen vapaussodan aikaisen vallassaolonsa aikana tappoivat. Ristikulkueena kuljimme kirkolta Palermon metsään murhapaikalle – samaa tietä kuin kuolemaantuomitut tuolloin. Muistomerkin luona lauloimme virren ”Las ma läen”. Tuon saman virren pastori Paucker oli aloittanut avoimen haudan äärellä ja muut tuomitut olivat siihen yhtyneet, mutta toisen säkeistön kohdalla luodit katkaisivat laulun. Valter Paucker ei halunnut jättää seurakuntaansa ja kieltää Herraansa Jeesusta. Hän tiesi, että se, joka häntä kuoleman rajan toisella puolen on odottamassa, on paljon suurempi valtiasta kuin ne, joilla oli valta viedä hänen henkensä. Jeesus oli antanut hänen sydämeensä sen rauhan, jota maailman suurinkaan viha ei voi voittaa.

*”Minä jätän teille rauhan. Oman rauhani minä annan teille, en sellaista jonka maailma antaa.”
Joh. 14:27*

Näin uuden vuoden alkaessa on turvallista muistaa, että Jeesus antaa meille uskalluksen katsoa tulevaa. Emme tiedä, mitä tämä vuosi tuo tullessaan, mutta kun se on vuosi Jeesuksen kanssa, sen jokaisessa päivässä on merkitys ja sen jokaisen päivän saa ottaa vastaan armosta.

Kiitos, olet mukana kulkemassa tämänkin vuoden matkaa!

Liisa

Sähköposti: liisa.rossi@sley.fi

Internet: <http://www.taivaallinenlahja.fi/liisa-rossi-virossa>

Instagram: [liisa_vironmaassa](#)

Rukous- ja kiitosaiheita:

- * Kiitos kaikista ihmisistä, jotka saivat adventin- ja joulunaikana kuulla evankeliumin.
- * Rukoillaan, että joulun ilosanoma jäisi elämään heidän sydämissään
- * Kolminaisuuden seurakunta, kirkkoherra, vastuunkantajat ja kaikki seurakuntalaiset
- * Kevätkauden toiminnan ja töiden suunnittelu
- * Viisautta ja rakkautta pitää totuuden evankeliumia oikein esillä
- * Joulukuussa konfirmoitujen jääminen seurakuntaan ja tuleva kevään rippikoulu
- * Sley'n vaikea taloudellinen tilanne ja ne, jotka tekevät päätöksiä sen hoitamiseksi
- * Kiitos työtovereista, lähettäjistä, ystävistä ja esirukoilijoista

Haluaisitko olla mukana lähetystyössä? Jos haluat tukea Liisa Rossin työtä, voit laittaa haluamasi summan Sley'n lahjoitustilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC: DABAFIHH.

- henkilökohtaisella viitenumerollasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetykskanatuksena. Viitenumeron saat Sleystä Anna Poukalta puh. 09 251 39 220 tai anna.poukka@sley.fi
- tai kirjoittamalla viestikenttään Liisa Rossin rengas + oma kotiseurakuntasi

Tukesi tekee mahdolliseksi evankeliumin viemisen niiden pariin, jotka eivät vielä tunne Kristusta. Kiitos tuestasi! Jumala lahjasi siunatkoon.

Keräyslupa: 2017-2021: RA/2017/100

Jos yhteystietosi muuttuvat, ilmoitathan muutoksesta Sinikka Ahvenaiselle, Sley, PL 184, 00181 Helsinki, sinikka.ahvenainen@sley.fi tai puh. 050 348 4645

